

Illusionen om det perfekte 3

Oprindeligt kom Gabrielle med denne kommentar: "For mig ville det være blasfemi at kalde Ham andet end den bedste og mest perfekte skaber af universet og at elske Ham og takke Ham som sådan."

Jeg forsøgte at ignorere bemærkningen, men så spurgte Alice til emnet igen. Jeg mente, at der var flere, der gerne ville have mig til at svare, så jeg gjorde det til sidst - lidt tøvende. Hvorfor tøvede jeg? Fordi jeg vidste, at hvis der var nogle derude med det ortodokse syn på Jesus eller Gud, så ville vi komme ud på et sidespor et stykke tid. Men vi ønsker at være åbne her på listen om alt, og da vi nu har taget springet og er startet på emnet, så må vi nok fortsætte, ellers kan det blive en "snublesten" for nogle.

Hvis vi skal have en produktiv argumentation eller diskussion, så må vi allerførst sikre os, at vi ved, hvad vi diskuterer.

Da vi snakker om Guds perfektion, lad os da først definere "perfektion", som det normalt bruges i religiøse diskussioner.

Perfektion: "En tilstand af væren, opfyldelse eller virkeliggørelse, som ikke kan forbedres, og hvor ethvert fremskridt eller forbedring er umulig."

Når vi beskriver tilbedte væsner som Jesus eller Jehova på denne måde, gør vi det ud fra ideen om, at de aldrig kan begå en fejl. Ethvert ord, enhver handling, bevægelse og skabelse, de foretager, er fejlfri.

I bund og grund har disse stakkels guder ingen steder at vende sig hen. De har ingen målsætninger, for at bevæge sig frem mod et mål af en eller anden slags ville tage dem væk fra den perfektion, som de oplever nu. Der er ikke noget, de kan lære, for de er perfekte i forhold til læren. Ja, der er faktisk ikke engang noget tilbage, som de kan skabe, for deres skaberevner er perfekte, da de selv er perfekte.

En sådan vrangforestilling om et levende væsen i universet er et godt eksempel på de illusioner, som Dyret (fra Johannes' Åbenbaring) har skabt i menneskene. Og det er interessant, at denne ide ikke findes et eneste sted i Biblen, men Dyret skaber den illusion i masserne, at det står i Skriften, således at kontrollen med dem bliver lettere. Dyret bruger altså gode ting som Biblen som redskab til at skabe kontrol.

Så lad os opsummere de to sider af argumentationen sådan her:

MIG: Absolut perfektion er en illusion og faktisk også uønsket. Hvis vi skulle leve i en tilstand, hvor der ikke eksisterede et højere mål, vi kunne udvikle os hen imod, ville der ikke være nogen glæde ved at leve. Det tætteste, vi kommer på det perfekte, er det, som Mestrene kalder "Relativ Perfektion". Med relativ perfektion opnår man en tilstand, hvor man har en veludviklet evne, så man er en pålidelig udøver, eller man er tilfreds med et særligt mål, som man har opnået, men snart finder man en ny evne, man ønsker at mestre og et andet mål at nå.

ANDRE: Gud og Jesus er begge absolut perfekte, og der er intet, de kan gøre for at blive mere perfekte. Punktum. For at citere Gabrielle: "Det ville være blasfemi at kalde Ham (Jesus) andet end den bedste og mest perfekte skaber af universet og at elske Ham og takke Ham som sådan."

Lad mig først slå fast, at det at placere Jesus, Buddha og andre religiøse forbilleder på rette sted og i det rette perspektiv, ikke er blasfemisk, for sandhed i sin højeste form er aldrig blasfemisk. At overdrive deres vigtighed, sådan som Dyret gjorde i den nikænske trosbekendelse, ER tværtimod blasfemisk og bør

korrigeres i den religiøse verden. At placere Jesus på sin rette plads i universet er godt, ligesom det ville være godt at placere kejseren i Rom på rette plads. Kun når man placerer alt på rette sted, kan sandheden ses. Hvis man placerer Jesus på en højere piedestal, end hvor han hører til, så vil ens opfattelse af Ham og hans ord ses gennem en tåge, og illusion vil blive resultatet.

Lad os bruge logikken her. At tro at væsnet Jesus skabte milliarder af beboede verdener og så valgte at besøge denne lille planet, ville gøre denne lille planet til næsten det vigtigste sted i universet. Den type tænkning ligner meget den gamle tanke, at jorden var centrum i universet, og at selv Solen bevægede sig rundt om den.

Tror I virkelig, at af alle de milliarder af verdener – så er denne den vigtigste eller i det mindste en af de vigtigste? Sådan må man tænke, hvis man mener, at Jesus skabte hele universet og alligevel valgte at besøge denne lille planet.

De fleste metafysiske lærere betragter det meget anderledes end denne gamle religiøse forklaring. Mange lærere ser korrekt, at der er et væsen, som på en næsten perfekt måde (ikke absolut perfekt) demonstrerer Kristusbevidstheden og – energien, som eksisterer i os alle. På denne lille planet er det væsen, som bedst har demonstreret denne bevidsthed, Jesus.

Men Jesus er en indfødt på denne planet, Jorden, og har ikke meget at gøre med andre stjernesystemer i denne galakse eller med de milliarder af andre galakser, bestående af milliarder af stjerner i dette lille univers. Alle disse andre systemer med beboede verdener har deres egne lærere, som repræsenterer Guds Søn og underviser som Sønner af Gud. De er væsner, som er helt adskilte fra Jesus, sådan som vi forstår "adskilt", og alligevel er de Jesus Kristus i deres verdener, hvilket simpelthen betyder, at de er "salvede til at frelse" deres brødre og søstre. Husk på at navnet Jesus Kristus betyder "salvet til at frelse", og at der er milliarder af sådanne væsner, som er salvede.

Forbered dig på et chok – noget du aldrig vil lære i Søndagsskolen. Jeg vil nu give dig to historier fra Biblen, som helt klart viser, at Gud i Biblen ikke er indbegrebet af perfektion, sådan som Dyret gerne vil have dig til at tro.

HISTORIE NUMMER ET: JAKOB VED PENUEL

Ordet "Israel" kommer fra det hebræiske ord YISRAEL. Den første del af ordet kommer fra ordet SARAH, som bogstaveligt talt betyder "at sejre" eller "at have magt". Nogle gange bruges det for at antyde en kongelig eller royal magt. Den anden halvdel af ordet er EL. Dette ord oversættes utallige gange som "Gud" gennem Det Gamle Testamente. Når det ikke bruges i denne forbindelse, betyder det "mægtig" eller "stærk" og antyder overmenneskelig godhed eller styrke.

Hvis vi kombinerer disse muligheder, får vi flere mulige betydninger, som er: "at sejre som Gud", "at have royal magt som Gud" eller "at sejre gennem stor styrke og godhed".

Når man undersøger den første mulighed ("at sejre som Gud"), undrer man sig sikkert over, hvorfor sådan en titel skulle gives til et menneske, for det var helt sikkert ikke hensigten, at mennesker skulle sejre eller have magt som Gud. Er det ikke en dristig titel at påtage sig?

Det kan virke dristigt, men det er også ganske passende, for Jakob sejrede jo og havde magt over en af Guds engle eller måske endda mere end en engel? Efter at væsnet forsvandt, står der: "for jeg har set Gud

ansigt til ansigt og har reddet livet". (Første Mosebog 32:31)

De fleste religiøse kalder dette væsen for en engel, men det gør Biblen ikke. I Skriften kaldes det to ting. Det kaldes "et menneske" og "Gud" (Første Mosebog 32:29). Det er forbløffende, at Jakob, som er et menneske, vandt over en anden person, som kaldes en "Gud". Derfor fik han navnet, som betyder "at sejre som Gud", for kun en Gud kan besejre en anden Gud.

KONKLUSION: Tilsyneladende var Gud ikke perfekt som bryder, for Jakob tæskede ham og fik ham til at råbe "jeg overgiver mig". Gud var så imponeret over, at Jakob kunne besejre ham, at han kaldte ham Israel – "at sejre som Gud".

HISTORIE NUMMER TO – MOSES OVERLISTER GUD

Moses var i sandhed en ægte isralit, for han sejrede som Gud ligesom Jakob og fik skovlen under en anden ELOHIYM. Gud var utilfreds med Israels stammer, fordi de ikke adlød Ham, men byggede guldkalven, og Han havde besluttet sig for at ødelægge dem alle. Gud havde et problem med at ødelægge dem alle, for hvis Han gjorde det, ville Han have svært ved at holde sit løfte til Abraham. Han havde lovet Abraham, at Han ville gemme nogle af de menneskelige frø og få dem til at formere sig, så Han sagde til Moses: "Lad mig bare tilintetgøre dem i min vrede! Men dig vil jeg gøre til et stort folk." (Anden Mosebog 32:10)

Moses ønskede ikke, at alle hans egne bestræbelser med folket skulle have været forgæves, så han gik i diskussion med Gud og fortalte Ham, hvor pinligt det ville være foran øjnene af egypterne. De ville synes, at der måtte være noget galt med en gud, som ville frelse et folk og derefter blot ødelægge det i vildmarken.

Men Gud ændrede ikke holdning, så Moses foretog derefter en af de dristigste handlinger i planetens historie og trængte Gud op i et hjørne og vred Hans arm rundt.

Moses mindede Gud om, at Han ikke ville kunne opfylde sit løfte til Abraham fuldstændigt, hvis Han ødelagde hele huset Israel og efterlod Moses alene.

HVORFOR?

For hvis Gud ødelagde hele Israel på nær Moses, så kunne Gud kun frembringe de lovede menneskefrø gennem Moses. Så hvis Gud ville fortsætte med sin plan om ødelæggelse, ville Han få brug for Moses' fulde samarbejde for at opfylde sit løfte til Abraham.

Moses havde jo sin frie vilje, og han truede med, at han ikke ville samarbejde med Gud. Det ville gøre Gud til løftebryder, hvis Han fuldførte sin plan med stammerne. Gennem Moses' kraftfulde argumentering blev Gud således tvunget til at skifte mening. Der står skrevet: "Da fortrød Herren den ulykke, han havde truet med at bringe over sit folk." (Anden Mosebog 32:14 – læs hele kapitlet).

KONKLUSION: Her havde Gud øjensynligt ikke "perfekt viden", ellers ville han have kendt Moses' tanker. Det virker ikke, som om han overhovedet forestillede sig, at Moses ville vinde over ham i argumentationen, eller hvordan Moses ville reagere på hans ide. Moses fik faktisk Gud til at "fortryde". Fortryder et perfekt væsen? Med andre ord indså Gud, at hans retning var forkert og ændrede den.

Og det er ikke det eneste sted, hvor Gud "fortryder". Her er nogle andre eksempler:

Gud sagde:

”Jeg fortryder, at jeg har gjort Saul til konge...” og ”Herren havde fortrudt, at han havde gjort Saul til konge over Israel.” (Første Samuels Bog 15:11 og 35).

”Da fortrød Herren, at han havde skabt menneskene på jorden.” (Første Mosebog 6:6)

”Da Gud så, at de vendte om fra deres onde vej, fortrød han og bragte ikke den ulykke over dem, som han havde truet dem med.” (Jonas’ Bog 3:10).

Selv om Biblen tydeligt lærer os, at Gud begår sine egne fejl på sit eget niveau, så lærer religionerne os alligevel, at det er et perfekt væsen, der står ved roret og styrer i deres særlige religion. Hvorfor er det sådan?

Det er en del af Dyrets mesterplan.....

Hvorfor?

Tænk. Hvad er den bedste måde at kontrollere folk på? Med andre ord hvem er folk mest villige og ivrige efter at adlyde?

Er det en Gud, som ”fortrød” over for Moses?

Nej.

Er det en perfekt Gud, som aldrig laver fejl, og hvis ord er ufejlbarlige?

Ja, bestemt ja.

Når man så har fået folk til at tro på sådan en Gud, hvad er så det næste skridt?

SVAR: At etablere sig som Guds repræsentant her på jorden, som kan forklare om hans hensigt og vilje. Og når man har sådan en mand (eller kvinde), hvad har man så?

Man har en stemme, som er ligeså stærk som at have den perfekte Gud lige her på jorden!

Når man først har Guds ord her på jorden til rådighed til egen brug (også selv om de er vidunderlige ord), kan man tage ordene og ændre dem (sådan som det er sket i Biblen), og så kan man bruge den perfekte Guds ord – gennem hans repræsentant her på jorden – til at skabe fuldkommen kontrol over mennesker. Dyret fjerner magten til at tænke fra almindelige mennesker, fordi man ikke stiller spørgsmålstegn ved en ”perfekt” Guds ord. Når man ikke længere stiller spørgsmål, kan man gennes sammen som kvæg, som kun venter på sin herres næste skub, der bestemmer i hvilken retning, man går. Et trænet dyr tænker ikke og stiller ikke spørgsmål til sin herres kommandoer – han adlyder blot.

Det er på tide, at Lysets mennesker endelig undervises i det samme princip, som Moses forstod. For at være som Moses må du endda stille spørgsmålstegn ved Guds perfektion. Hvem ved? Du kan måske få ham til at ændre mening, ligesom Moses gjorde.

Betyder det, at vi bliver frustrerede i vores kamp for at forbedre os og blive som Gud, hvis vi stiller

spørgsmål ved Guds perfektion???

NEJ. Svaret er lige det modsatte. Dengang jeg troede, at Jesus var et perfekt væsen på den almindelige religiøse måde, følte jeg mig modløs, fordi det virkede umuligt at blive som ham. Jeg fandt Abraham Lincoln langt mere inspirerende, fordi han havde sine fejl, men han rejste sig over dem. Han var ikke perfekt, men endte ret godt. Her var en mand, som jeg kunne bruge som et eksempel og forbillede og forsøge at ligne, men Jesus???

Jeg havde allerede begået en masse fejl, så at blive ligeså fejlfri som Guds Søn, Jesus, var ikke muligt.

Da jeg så fandt sandheden om relativ perfektion, så kom Jesus på banen igen på toppen af min liste, hvor han hører til. Jeg indså, at jeg trods alt godt kunne blive som ham - jeg indså, at han var en praktisk rollemodel.

Hvis du havde mulighed for at spille basketball, og alle på holdet havde ligeså meget talent som Michael Jordan, hvor længe ville du så spille, selv hvis træneren lod dig spille?

Ikke ret længe. Der er simpelthen for stor forskel på dig og de andre spillere. I stedet for at have det sjovt med at spille ville du blive deprimeret.

Det almindelige syn på Jesus og andre religiøse forbilleder fjerner glæden fra religionen af samme grund. Du er simpelthen aldrig god nok.

Jeg takker Gud i mit hjerte hver eneste dag, at jeg er undsluppet Dyrets vrangforestilling.

Jeg er netop blevet færdig med at studere John Kennedys liv. Han havde mange fejl, men jeg fandt mange ting ved ham, som inspirerede mig og fik mig til at stræbe efter højere ting.

Winston Churchill har længe været en af mine helte, på trods af at han var overvægtig og røg cigarer. Gør de ting det mindre inspirerende for mig, at han næsten helt alene rejste sig mod Hitler?

Nej.

Når vi ser en hvilken som helst anden livsform som mere eller mindre end en åndelig, ligeværdig broder, inviterer vi Dyret til at kontrollere vores liv, og vi vil ikke ænse, hvad der sker, når vi bliver manipulerede.

Copyright 1998 by J.J. Dewey, All Rights Reserved